

КОМЮНІКЕ

міжнародної конференції

"Церкви в Україні перед обличчям сучасних суспільних криз"

(Україна, м.Одеса, 23-25 вересня 2009 р.)

23-25 вересня 2009 року в Одесі відбулася [міжнародна конференція](#) "Церкви в Україні перед лицем сучасних суспільних криз", організована міжнародною робочою групою «Примирення в Центральній і Східній Європі». У конференції взяли участь представники Євангелічно-лютеранської Церкви Німеччини, України та Білорусі; Польської, Української і Білоруської Православних Церков, Української і Білоруської Греко-Католицьких Церков, Римсько-Католицької Церкви в Україні, Польщі і Білорусі, а також представники Державного Комітету в справах національностей і релігій.

В ході конференції вислухано три доповіді представників Української Православної Церкви, Євангелічно-лютеранської Церкви в Україні та Римсько-Католицької Церкви в Польщі. Було також проведено круглий стіл і прес-конференцію. На основі дискусії, що відбулася, учасники конференції одностайно заявляють наступне:

Двадцять перше століття почалося як криза для сучасного людства і людини. Криза поставила під питання актуальний стан світу, і цим змусила людину поглянути на цей світ іншими очима. У потрясіннях людина повинна почути етичний вирок по відношенню до себе.

Ми глибоко переконані, що нинішня криза — це результат людських помилок. Відвернувшись від Бога, людина зрадила покликання, подароване і визначене для неї Богом. Наше суспільство інфіковане «вірусом успіху», який породжує розділення на «переможців» і «переможених». Ми констатуємо, що сьогодні в нашому суспільстві повинна запанувати атмосфера довіри, і перш за все - один до одного.

Криза — це ситуація, що змушує людину до доленосних рішень. У біблійній традиції і церковній писемності кризові ситуації завжди осмислювались як безпосереднє втручання Бога в хід людської історії з повчальними цілями. Християни зазвичай розуміли кризу як заклик людства до етичного вдосконалення.

Це спонукає і нас розцінювати нинішню кризу в Україні (фінансово-економічна, криза влади, криза довіри в суспільстві) як даний нам Богом шанс. В світі, де багато хто вклонився «золотому тельцеві» і «кумирам», де втрачено усвідомлення людської гідності та святості людського життя; в світі, який нестримно біжить вперед і не залишає людині

можливості задуматися над тим хто вона, навіщо прийшла в цей світ і куди йде, криза є «місцем зупинки». Це «місце», де людина повинна задуматися над своїм життям.

Сучасна криза стала результатом діяльності людини, що відступила від Бога. Всі ми одностайні щодо духовного ества нинішньої кризи. Бог дає людині можливість автономної самореалізації (дозволяє їй діяти самостійно), що неминуче призводить до краху всіх людських побудов. Необхідно визнати, що, не зважаючи на зроблені зусилля, людству не вдалося виробити світського етичного кодексу, який став би надійною підставою людських цінностей. Ми свідчимо, що релігія є складовою людського суспільства, і без неї розвиток цього суспільства просто неможливий.

Нинішня криза - це не лише загроза сьогодні, але і виклик для майбутнього. Для подолання кризи недостатньо укріпити національні бюджети, вирішити стратегічні завдання банківської сфери, але необхідно, перш за все, зцілити людські відносини в різних сферах нашого життя.

Ми констатуємо страх наших сучасників перед християнськими цінностями. Проте вихід з нинішньої кризи можливий лише в разі глибокого проникнення християнських етичних принципів в наше суспільство. Кожен на своєму місці повинен проявити активність і взяти на себе відповідальність за вирішення кризових ситуацій у своєму оточенні. Кожен повинен усвідомити цінність іншої людини, свого ближнього. Лише так можна зцілити наші стосунки і повернути атмосферу довіри в нашому суспільстві.

Ми, представники Церков Центральної і Східної Європи, усвідомлюємо і власну відповідальність за те, що відбувається. Нинішня економічна, політична, етична і духовна криза українського суспільства є серйозним закликком для християнського богослов'я і християнського благочестя. Наявність кризи говорить про те, що наше свідчення для багатьох людей ще не є переконливим. У цій ситуації Церкви не можуть обмежуватися лише виконанням обрядів. Кожна спільнота відповідно до своєї традиції повинна нести в світ свідчення надії у Воскреслому Господеві, надаючи підтримку, перш за все, тим людям, які особливо постраждали від нинішньої кризи. Нам необхідно очиститися від всього зовнішнього, відкинути ті «кумири», які стали нас захоплювати, і знов повернутися довічних біблійних істин смиренною і жертвовною любов'ю до ближнього.

Єпископ Іларій (Шишковський) (УПЦ)

Єпископ Мар'ян Бучек (РКЦ)

Єпископ Уланд Шпалінгер (НЄЛЦУ)

Єпископ Василь Івасюк (УГКЦ)

Інститут релігійної свободи, м.Київ □
www.irs.in.ua